

"GUDS ORD BÄR ICKE BOJOR" 2 Tim. 2:9

NORDISK ÖSTMISSION

NR 1

MARS 2022

ÅRG 59

*Se uppåt! Kyrkorna i Runö Magdalena ev.luth. församling i siluett mot himmelen.
Foto Patrik Göransson*

Betraktelse:

”Vi går nu upp till Jerusalem”

Matt 20:18

Jesu ord till lärjungarna under vandringen upp mot Jerusalem är så mycket mer än ett konstaterande av vart de var på väg. Det handlar om vad de nu går till, och framför allt varför: för att följa Honom i vad Han själv skulle gå igenom: ”Människosonen skall utlämnas åt överstepräster och de skriftlärdade, och de skall döma honom till döden och utlämna honom åt hedningarna för att han skall hånas och pryglas och bli korsfäst, och på den tredje dagen skall han uppstå.”

Vi går nu upp till Jerusalem. Det är ett historiskt, dåtida nu. I detta nu följde lärjungarna sin mästare upp till den heliga staden för att äta påskalammet till minne av uttåget ur Egypten. I denna traditionella helg, i den heliga handlingens upprepade nu, hände något nytt, när Jesus Kristus själv offrades som ett lamm och segrade som ett lejon. Detta har verkligen hänt, inte av en tillfällighet, inte därför att ondskan hade sitt spel, utan därför att det var Guds plan. Det var därför Kristus kom till jorden: för att lida, dö och uppstå. Lärjungarna förstod inte mycket då, men sedan, när allt hade fullbordats...

Se, vi går nu upp till Jerusalem. Så stod det i den gamla översättningen, som en signal att här händer det något särskilt, här kommer något avgörande att hända: Se, vi går nu. Det är också ord i vårt nutida nu, till nutidens människor som behöver se upp, lyfta blicken upp till det historiska Jerusalem som genom evangelistens ord blir närvarande hos oss i dag. Liksom uttåget ur Egypten för Jesus och lärjungarna var ett nutida nu, är hans lidande och död för oss idag ett nu, där världens och vår historia genomlysas av Guds barmhärtighet i ett ljus som både rensar och värmer. Från vardagens mångahanda får du gå med Jesus upp till Jerusalem och följa honom in i det som där skall hända, detta som är nödvändigt för vår skull. Så djupt är mörkret – inte bara ute i världen, utan också inom var och en av oss, att Han gjorde detta för vår skull, för att vi skulle få ljus och liv!

Vi går nu upp till Jerusalem. Det är också ett evigt nu. Det handlar om att vara på väg mot den himmelska staden, som Jesus öppnade för oss när Han gick med sina lärjungar upp till Jerusalem.

Se vi går upp till Jerusalem. Närmare bestämt bär Frälsaren sitt kors mot Golgata. En målning från år 1954. Konstnären heter Rune Ekre.

Till ”staden den evigt klara”, sjunger vi i psalmen. Att vi kan vara på väg dit beror uteslutande på vad Jesus har gjort i vårt ställe, och på att Han sagt att där han är, skall vi vara med honom. Vägen dit är öppen och färdig! Jesus har lovat oss att få vandra med honom upp till Jerusalem, inte som i en dröm, utan med öppna ögon in i en evig verklighet. Den är närvarande när vi hör och läser om Jesu lidande, död och uppståndelse.

Det kan vara svårt att förstå att passionshistoriens nu är vårt eget. Psalmen låter oss förstå det genom att helt enkelt hoppa över ”nu”: ”Se, vi går upp till Jerusalem”. När du sjunger den psalmen, är du redan på väg, vandringen har börjat!

Anders Jarlert

Ordförändens spalt

Världsläget

Det är inte ofta jag har anledning att kommentera världsläget men när jag skriver denna spalt finns det all anledning att göra det. Situationen vid den ukrainska gränsen både i norr och i öster är mycket spänd. Eftersom Ukraina är ett av de länder där vi under åren haft mycket starka samarbeten, så märker vi verkligen av det spända läget. Från våra samarbetskyrkor har vi fått uppmaningar att tänka och be för dem. De är i mycket stort behov av våra förböner. Biskopen i DELKU Pavel Sjvarts har på kyrkans hemsida uppmanat oss att be för dem. Biskop Sjvarts bor och tjänstgör ju i Charkiv i östra Ukraina. Charkiv ligger dock en bit ifrån de allra östligaste delarna Donetsk och Luhansk där separatister har tagit över makten.

Vi har även haft kontinuerlig kontakt med representanter för SELKU. Just nu arbetar vi också intensivt för att få iväg en hjälpsändning till Ukraina från vårt lager i Solberga. Vi har försökt några gånger de senaste åren men den ukrainska byråkratin har gjort att vi inte har lyckats. Vår förhoppning är dock att vi denna gång äntligen skall lyckas och att hjälpsändningen har kommit iväg innan ni hinner läsa denna arti-

kel i början av mars. Under rådande läge behövs hjälpsändningen mer än någonsin.

Det är också viktigt att påpeka att det nuvarande läget inte får påverka vår relation med våra ryska vänner! Detta nummer innehåller en artikel skriven av bitr. biskopen i Ingermanländska kyrkan i Ryssland Konstantin Subbotin. Han ger en inblick i ett område som jag tror de flesta av oss inte är speciellt bekanta med. Även de kristna i Ryssland i allmänhet och den Ingermanländska kyrkan i synnerhet är i stort behov av våra förböner.

Årsmötet

Det har varit svårt att genomföra våra årsmöten de senaste åren p.g.a. pandemin. I skrivande stund ser det ut som om restriktionerna kommer att lättas under tidig vår. Vi har funderat länge på om vi skulle kunna ha årsmötet redan i mars men har beslutat oss för att senarelägga det till juni i år. Det måste ju också passa ihop med de tidpunkter då vår inbjudne talare Slavomir Slavik har möjlighet att komma. Årsmötet kommer därför att äga rum söndagen 5 juni i S:t Pauli i Göteborg. Skulle det komma nya restriktioner som gör att vi måste ställa in mötet så kommer vi att komma ut med

information. Vi kommer att informera via facebook och det finns ju alltid möjlighet att kontakta någon i styrelsen. Kontaktuppgifter till kasören och mig finns på tidningens baksida.

Hoppas att vi kan genomföra mötet i juni och att jag då får möjlighet att träffa många av er.

Martin Wihlborg

Kronstadts prästgård 3.0. 2021

Det var en speciell känsla att inför Andra söndagen i Advent 2021 gå ombord på Viking Line vid Stadsgården för att åka till Sankt Petersburg.

Det var två år sedan sist och både medicinska och politiska motbilder ifrågasatte resan. Finland krävde covidpass och att flyget krävde PCR-test, förstod vi försent. Jag

brukar ta bussen från Helsingfors ett par gånger om året. Med vanligt visum gick det heller inte att åka dit med bussen. Det var en lättnad att lämna Pulkovo flygplats bakom sig,

Alla samlade till kyrkte efter gudstjänsten i Kronstadts prästgård, S:t Elisabet.

andra flygresan under 20 år. Med den nästan timslånga bussresan från Svartbäcken i Sankt Petersburg kom jag fram precis när vännerna firat sin söndagsgudstjänst och fick möta gemenskapen vid kyrkteet. Då hade det planerade samtalet med biskopen frusit inne liksom tanken om att först delta i Sankta Katarinas gudstjänst kl. 13 inne i centrala Sankt Petersburg. Det var f.ö. svin-kallt.

Att jag mötte fem mammor med barn var ingen överraskning, Pavel hade berättat. Men eftersom även du som läsare tidigare här hört om både rehabcenter och gästhem-sarbete så är detta något nytt och det tar en stund att ta in intrycken. Men det ligger inte långt ifrån mitt gästhem-sarbete hemmavid varför jag har en del att berätta, liksom om NÖ och dess grundare. Följande morgon är jag uppe med barnen som går till skolan. Vid kyrkteet hade jag fått lämna julhälsningar i form av vinterfågelkort, fåglar som flyger över gränserna oberoende av våra historier och problem, kanske något också för barnen. För det handlar om mammor i kris, de som inte har råd eller kan bo hemma, likt våra kvinnojourer. Det handlar om mammor som lever på gränsen till papperslösas liv.

Tidigare direktorn för Ingerman-ländska kyrkans diakoni, Alexander Smirnov, har sjösatt projektet ”Treklövern” med bas i Kronstadts

prästgård. Man har även lokaler inne i Sankt Petersburg och söder om staden i ett av småsamhällena. Tillsammans med en annan med-arbetare på stiftskansliet, Lena, erbjuder de hjälp till utlämnade mammor. Enligt egen uppgift är de allmänt uppskattade, också av myndigheter, social som polis. Men det är inte enkelt att tolka intrycken. Jag förtydligar att min uppgift inte handlar om att grunda diakoni-institut utan hjälpa människor som vill fira gudstjänst. Men i grunden är gudstjänst och diakoni två sidor av samma sak. En av ungdomarna hjälper till i gudstjänsten. Det återstår att få klarhet i projektets faktiska kompetens att professionellt hjälpa mammor i kris. Nu handlar det om tak över huvudet. Vår diakon Pavel Tsvetkof har redan skissat på en social rehabiliteringsplan. En fråga är hur ledningen kan samverka. Det återstår också att se hur de gamla vännerna på Kronstadt kan göra skillnad. Pandemin har lamslagit allt. Babusjka Irina – den viktigaste kompetensen – finns redan. Frågan är om hon kan få ordning på sina papper och finansiera sitt boende.

Mitt försök att komma in på stiftskansliet måndagen den 6 december misslyckades. Det är Finlands självständighetsdag sedan 1917, vikt för gudstjänst både här och i Finland. Jag vill avsluta detta reseintryck med en bön om fred och skydd också för våra närmsta

NORDISK ÖSTMISSION

Interiör från dagens finsk-ryska evangelisk-lutherska kyrka inne i Sankt Petersburg och huvud-kyrka för Ingermanländska kyrkan. Framför ambon skymtar en adventsljusstake.

grannar och med en bild från den fina restaurerade S:ta Maria kyrka inne i centrala Sankt Petersburg. En kyrka högtidligt invigd 2002 med representanter för såväl det kyrkli-

ga som civila Sankt Petersburg och med motsvarande för Finland och Helsingfors och, det helt avgörande, med en levande församling!

Jonas Nilsson

Kära Bröder och Systrar

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud Fadern och från Jesus Kristus, Faderns Son, vare med oss i sanning och kärlek. (2 Joh. 1:3)

Jag vill gärna dela lite information med er från våra församlingar i Uralkontraktet i Ingermanländska kyrkan.

Först och främst vill jag tacka för alla förböner som ni bär fram för församlingen Tjeboksary, den församling där jag själv tjänstgör. Vi har slutfört upprustningen av platsen där kyrkan och det diakonala centret ligger. Platsen fick namnet den ”goda jorden” (från Jesu liknelse om såningsmannen i Matt 13). Vi har redan börjat med undervisning för barn från fattiga familjer, rehab-center, hem för föräldralösa och hem för funktionshandikappade. Vi har fått ett bidrag från Annenkirche lutherska kyrka i S:t Petersburg, för att köpa en kaffemaskin till vår affär som skall börja användas för välgörenhet under 2022. Vi har också transporterat en gammal orgel från Gubanitsa kyrka i Leningrad-regionen. Den behöver visserligen repareras men ger ett värdefullt bidrag till vårt liturgiska liv och den är verkligen ett missionsverktyg som får fler människor att komma till kyrkan.

Den 6 januari (den rysk-ortodoxa julen)¹ arrangerade nio frivilliga i vår församling en fest för 29 barn i det lokala rehab-centret. Det blev en ljus framställning med spel och presenter för alla.

Eftersom vi nu har större plats kommer naturligtvis fler besökande till våra kyrkliga aktiviteter. Vi har fler deltagare i vår kristna grundkurs. Det var dock endast en person som konfirmerades vid årets julgudstjänst men det är många fler som kommer att kunna ta emot nattvarden vid kommande påsk. Prisad vare Gud!

Årets (2021) andra halva startade med den internationella konferensen ”Corpus Christi” där jag är medlem av styrelsen. P.g.a. olika restriktioner var det bara möjligt med en digital konferens där de flesta deltagarna fanns på lokala mötesplatser och lyssnade på föreläsningar och seminarier online från internationella talare. Vår lokala Corpus Christi-konferens ägde rum vid det teologiska institutet i Keltto. Där var förvånansvärt många deltagare trots alla restriktioner och krav på tester.

1 24 december enligt julianska kalendern, red.anm.

Den goda jorden i Tjeboksary

Vi hade t.o.m. en deltagare från USA. Huvudtemat för konferensen var *helgelse* med huvudtalaren John Klenig från Australien. Vi är mycket tacksamma för stödet från Nordisk Östmission som täckte hyra och en del av transportkostnaderna.

Därefter hade vi vårt årliga konfirmationsläger i Keltto där sex unga från Uralkontraktet deltog. Bland dessa var två personer från den nya gruppen som startades i staden Perm. Den unge mannen där, Nikita, har redan avslutat sin inledande teologiska kurs och har för avsikt att börja vid det teologiska institutet denna höst för att kunna tjänstgöra som pastor. Jag välsignades med att återigen bli en del av lägret och fick undervisa där i tio dagar.

27–29 augusti hade vi vårt traditionella familjeläger för Uralkontraktet i Joskjar-Ola. Där samlades de flesta pastorernas familjer och det blev en stor välsignelse för alla.

16–17 oktober samlades ungdomsavdelningen inom Ingermanländska kyrkan. Vi genomförde en konferens för ungdomsledare i Joskjar-Ola. Avsikten är att aktivera ungdomar för att ge dem den kunskap och förmåga de kommer att behöva i sina tjänster. De flesta unga från detta seminarium, även ungdomskoordinatorn inom kontraktet, Jekaterina Wilgelm, hjälpte oss att organisera vårt årliga ungdomsläger i Joskjar-Ola i januari. Vi studerade första Johansbrevet men ägnade oss också

åt diverse utomhusaktiviteter som spel och musik.

4–6 november höll Uralkontraktet den första kvinnokonferensen för våra systrar. Vi behandlade frågor som kvinnans roll i kyrkan samt äktenskap och barnuppfostran.

26 november genomfördes ett möte med pastorer i Uralkontraktet i staden Kazan. Vi fortsätter att mötas varje tisdag på Skype men föredrar naturligtvis fortfarande en gemenskap där vi kan mötas fysiskt. Denna gång fördjupade vi oss i ämnet själavård. Som vanligt hade vi beslutat vilken bok vi skulle läsa innan mötet. Denna gång var det **Guide i själavård** av Petri Välimäki som vi sedan diskuterade i seminarier. Vi har märkt att vi ofta saknar kunskap och praktiska färdigheter i vårt dagliga arbete som pastorer och alla som var med på kursen ansåg att seminariet verkligen gav dem hjälp i deras uppdrag.

Den 21 december prästvigdes Vlad Golubovas i S:t Petersburg av biskop Ivan Laptev för att kunna tjänstgöra i Uralkontraktet som pastor och missionär i Ufa (stad i Ural-kontraktet). Detta var ett annat bönesvar. Vlad och hans fru är unga och begåvade. Men de kommer också från kristna familjer och är erfarna men ödmjuka och hängivna missionärer.

En annan god nyhet är att situationen för vår diakon Alexander Mityakovs och hans familj har för-

bättrats. De hade stora svårigheter med sina adopterade barn men Gud vare tack, nu ser det mycket bättre ut. Tack till er alla för era böner!

Men, bara så ni nu inte tror att det bara är framgångshistorier. Det finns fortfarande mycket att förbättra och mycket att be för.

Den 12 december var jag med på ett församlingsmöte i en av våra församlingar i Saransk – Mok-sje-Erzia-pastoratet. Församlingens pastor, Andrej, hade beslutat sig för att gå i pension p.g.a. sin hälsa. Församlingen kallade pastor Alexej som är präst i grannförsamlingen i Saransk, Velema, för att bli deras kyrkoherde. Kateketen i församlingen, Alexej Mavrin, har planer på att utbilda sig på seminariet i höst. Men i den här regionen finns det fortfarande ett stort behov av fler pastorer. Jag är tacksam om ni tänker på Saransk i era böner.

Situationen i Syktyvkar och Kirov kräver också mycket uppmärksamhet. Låt oss be att Gud hjälper oss att uppehålla dem både andligt och ekonomiskt!

Tacksam om ni vill be för kyrkorna i Uralkontraktet på samma sätt som vi ber för er!

Er i Kristus

Konstantin Subbotin
Kontraktsprost i Uralkontraktet
av Ingermanländska kyrkan
i Ryssland.
Övers. M.W.

Notiser

Bibelord

Pastor Oleg Schewtschenko (Odessa) citerar den heliga Skrift i ett rundbrev som har kommit. Vi vill här återge dessa bibelversar:

Men Herren är trofast. Han skall styrka er och skydda er för den onde.
(2 Tess. 3:3).

Mycket mäktig och verksam är en rättfärdig människas bön.
(Jak. 5:16 B)

Anslag

NÖ har beslutat att ännu ett år stödja radiomissionsarbetet på persiska genom TWR Kanada.

NÖ brukar stödja Lutherakademien i Riga med ett anslag som betalas ut en gång varje termin. Så sker även vårterminen 2022.

Årsmöte

Nordisk Östmission planerar att ha sitt årsmöte
söndagen den 5 juni 2022

Plats: Göteborgs S:t Pauli församling

Tid: efter högmässan c:a 13:00

Vi har inbjudit Slavomir Slavik från Slovakien som talare
Årsmötesförhandlingar

Styrelsen

*Håll utkik efter eventuella ändringar av programmet
på vår hemsida eller facebook-sida! Eller ring något
av telefonnumren på sista sidan.*

Kyrkoliv på några av Östersjöns öar eller Där Östersjön är ett västerhav

NÖ har beslutat om lönebidrag till S:t Mikael's svenska församling i Tallinn i Estland. Det gör att församlingen kan ha Tönis Kark som församlingsskaplan utöver kyrkoherde Patrik Göransson. Karks julbeträktelse var införd i förra numret av NÖ-tidningen. NÖ:s stöd underlättar för församlingen att ha gudstjänster ute på Nargö, vars kapell syntes på bild i nr 4/2021. Under vinterhalvåret firas där gudstjänst på lördagar (inte alla). Vidare bidrar NÖ:s anslag till att pastor Kark kan predika i S:t Mikael när kyrkoherden besöker andra församlingar (se nedan). S:t Mikael är i första hand en svenskspråkig församling, men jämte detta språk och det estniska, kan man få vara med om gudstjänst på finska och tyska. Kristi kyrka talar många språk! På Stora och Lilla Rågö, som har ett litet antal bofasta, har man gudstjänst någon gång på sommaren.

Det finns fler estniska öar som har kyrkor inom Estniska evangelisk lutherska kyrkan. Först har vi de stora öarna Ösel och Dagö. Där finns ett antal kyrksocknar med sina kyrkor och präster. På Ösel finns den prost som är prost också över Runö.

Sedan har vi mindre öar där det finns en luthersk församling. På Ormsö (Vormsi) är den medeltida kyrkan

helgad åt S:t Olav, och kyrkan på Muhu (Moon) är en Katarina-kyrka.

För den som är intresserad av den gamla svenskbygden kan vi meddela att ön Odinsholm lyder under församlingen på Nuckö (Noarootsi). Nuckö är en sedan Peter den stores tid landfast ö.

Även en så pass liten ö som Prangli (Wrangelsholm) i Finska viken har en församling, även om kyrkobjektjäningen kommer från Jöelähtme på fastlandet. De som tjänstgör där, är också de, gamla bekanta för undertecknad. I likhet med nästan alla lutherska kyrkor och församlingar i Estland har även Wrangelsholm ett helgon i namnet, i detta fall S:t Lars.

Ute på Runö (Ruhnu) i Rigabukten finns S:ta Magdalena församling, och den har både en gammal och en ny kyrka. På Runö är kyrkogården också öns begravningsplats, något ovanligt för estniska förhållanden. Ty redan på tsartiden flyttades begravningsplatsen i de flesta socknarna till annan plats av hälsoskäl. Ansvarig pastor är prosten på Ösel, men man får också besök från S:t Mikael i Tallinn. Den gamla kyrkan är från 1644, och den står lyckligtvis kvar. Även den nya kyrkan har numera åtskilliga år på nacken, då den invigdes 1912. Den

var till stor del bekostad av, i olika länder, insamlade penningmedel.

Runö församling lyder nu under S:t Mikael. Kyrkoherde Göransson turas om med prosten på Ösel när det gäller söndagsgudstjänsterna. Dessa två har var sin gudstjänst i månaden, och övriga söndagar har man lekmanaledda gudstjänster. NÖ:s bidrag till Tallinn-församlingen gör alltså att fler församlingar får nytta av det.

Församlingen på Runö hör till det område som en gång lydde under den kyrkliga överheten i Riga. Efter det första världskriget byttes denna ut mot en i Tallinn (Reval). I en gammal tyskspråkig tidskrift berättas det om den nya kyrkans invigning. Vid läsning av densamma får man intrycket att redan på den tiden var Runö en ovanlig ö, och att församlingen andäktigt deltog i invigningen, såväl som i det tidigare timede avskedet i den gamla

kyrkan. Man kan dock fortfarande fira gudstjänst i den gamla kyrkan på bilden, och pastor Rein (se NÖ 3/2017), som ägnade två årtionden av sin emeritus-tid på Runö, såg till att den var försedd med målade fönster av äldre modell.

Givetvis har Runö en kyrkorådsordförande. Den nuvarande är änka efter den diakon som var den förste församlingsläraren på Runö efter att trycket från rådsrepubliken hade lättat. Mitt eget besök på Runö finns skildrat i NÖ 4/2010.

Under årens lopp har jag berättat något om en fastlandsestnisk församling, den i Jöhvi. Kyrkobetjäningen i den församlingen är ovanligt stabil också för estniska förhållanden. Det är fortfarande samma kyrkoherde, kanslist, musiker och biträdande musiker. Allmänna tankar kring Estland kan man läsa om i NÖ 4/2014 och 3/2019.

Anders Eliasson

Gåvoredovisning

OKTOBER 2021

Gåvor	63.929:00
Summa	63.929:00

Begravningar oktober 2021:

Ruth Staxäng, Solberga,
Elisabeth Wikström Sandberg,
Göteborg.

Förening oktober 2021:

Hajom 1243

NOVEMBER 2021

Gåvor	38.555:00
Kollekter	4.843:00
Summa	43.398:00

Kollekter november 2021:

Heliga trefaldighet i Alvesta 915,
N Vi-Tidersrums ev luth missions-
förening 500,
LM Engströms gymnasium,
Göteborg 1100+850,
Södertälje 848,
Uddevalla 630.

Begravningar november 2021:

Vera Henriksson, S Mellby,
Sven Uno Nilsson, Solberga,
Sune Ivarsson, Ytterby,
Barbro Norrman, Göteborg
(Långhem),
Wibjörn Karlén, Uppsala.

Bilder som illustrerar orterna i gåvoredovisningen

NORDISK ÖSTMISSION

DECEMBER 2021

Gåvor	79.092:08
Kollekter	2.460:00
Summa	81.552:08

Kollekter december 2021:

Kyrkliga förbundet i Växjö 1550,
N Vi-Tidersrums ev luth missions-
förening 500+410.

Hyllning december 2021:

Margareta Johansson, Grundsund.

Begravningar december 2021:

Sven Uno Nilsson, Solberga,
Sune Ivarsson, Ytterby,
Sune Larsson, Solberga,
Elsie Larsson,
Sven Arne Nilsson, Kungälv,
Vera Henriksson, S Mellby
Barbro Norrman, Göteborg
(Länghem),
Maria Adrian, Växjö.

Dessutom har under kvartalet min-
nesgåvor förmedlats av *E Nilssons*
i Växjö och *Sveriges Begravnings-
byråers IT AB* i Örebro.

Övriga upplysningar lämnas av
kassören.

Vi skickar vårt missionsblad till
våra medlemmar och gåvogivare
(även den som gett till en begravn-
ing; men sådana givare blir ibland
gallrade ur registret snabbare),
samt till en del andra adresser för
information.

Vårt plusgirokonto 42 20 57-0 är
känt sedan 1956.

Tack för att ni hjälper oss att hålla
prenumerantregistret rätt och riktigt.

Kejsaren

Välkommen till vårt missionsblad! Fle-
ra av artiklarna i detta nummer handlar
om församlingar som ligger i ett område
som tidvis lytt under en kejsare, även om
de inte gör det nu. Tidvis har man använt
en kyrkohandbok som varit gillad och
stadfäst just av kejsaren. Beträktelsen
på sidan 2-3 är en passionsbetraktelse,
och betraktar följaktligen Frälsarens li-
dande, det som ledde fram till den dom,
då han, i vårt ställe, dömdes till döden
av kejsarens landshövding. Den vars
rike inte är av denna världen dömdes av
den som fått makt. Ändå är det han som
styr här i allmaktens rike, och på tredje

dagen uppstod han. Därför kan vi säga:
Kristus är uppstånden, han är sannerli-
gen uppstånden.

Det står skrivet ”ge kejsaren vad kejs-
aren tillhör, och Gud vad Gud tillhör”.
Gud är den som är värd tillbedjan, och
våra tillgångar förvaltar vi för hans
räkning. Denna förvaltning innebär
både att vi betalar skatt till ”kejsaren”,
men också att vi efter förmåga kan bi-
dra till missionens stora sak, förutom
till den egna försörjningen. Tack för
alla era gåvor som hjälper oss att sprida
Guds ord och hjälpa medmänniskorna
österut. **A.E.**

Adressändringar och liknande ärenden meddelas kassören! Nordisk Östmission, Fagerliden 6, 451 93 Uddevalla

Nordisk Östmission har enligt sina stadgar målsättningen ”att verka för evangelii spridande bland i första hand östeuropeiska men i mån av ekonomi och övriga resurser också bland asiatiska folk”. Nordisk Östmission deltar också i mån av möjlighet i ”materiell hjälpverksamhet bland ovanstående folk”.

Tidningen Nordisk Östmission utkommer med fyra nummer per år, i mars, juni, september och december. **Adressändringar och andra registerärenden meddelas kassören!**

Ordförande: Martin Wihlborg, Torsgatan 36, 431 38 Mölndal. Tel. 072-244 33 25,
e-post: pmartin.wihlborg@gmail.com

Kassör: Anders Eliasson, Fagerliden 6, 451 93 Uddevalla. Tel. 0522-64 21 86 dagtid,
Tel. 0522-66 42 00 kvällstid.

Ansvarig utgivare: Margareta Eliasson, Ernst Torulfsgatan 17A, 416 73 Göteborg,
Tel. 073-218 86 71, **e-post** margareta.el@bredband.net

I redaktionen: Margareta Eliasson, Anders Eliasson.

Hemsida: www.nordiskostmission.se

Vid insättning av minst 50:- på plusgiro 42 20 57-0 eller
bankgiro 484-5350 får Ni vårt missionsblad 4 ggr om året.

ISSN 0345-8571